

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Antilochi et Achillis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

REDDE nauum.] *Postulatio.* Redde inquam.] *Repe-*
dit postulationem. Haudquaquam.] *Refusatio cum ratio-*
ne. Equidem ignoro.] *Inscitatio.* Ipse certe.] *Affenera-*
tio. Atqui præfocabo te.] ἀπειλή. At ego illi bacu-

lo.] αὐτοπειχή. Num ergo tecum.] ἀπὸ τῶν ἑδίων. Mercurius meo nomine.] *Reiectio in Mercurium.* Haud gratis.] ἀπὸ τοῦ ζῶντος.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ, ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΧΙ ΕΤ
 Ἀχιλλεύς. Achillis.

Ottomaro Luscinio interprete.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ.

Ο Ἰα πρόσω, Ἀχιλλεῦ,
 πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα
 ἔειπες, ἀπὸ τοῦ
 θανάτου, ὡς ἀγνῆ καὶ ἀνάξια
 τοῦ διδασκαλοῦ ἀμφοῖν,
 Χέρωνός τε καὶ Φοίνιας; ἢ
 κροάμελο, ἢ ὁ πότε ἔφησ, βέ-
 ληθαι ἰπάρρησιν, ἢ γυγῶν
 παρὰ τινι τῶν ἀκλήρων, ἢ
 μὴ βίος; ἢ πολλὸς ἐγ, μάλορ,
 ἢ πάντων ἀνάσσει τῶν νε-
 κρῶν. ταῦτα μὲν ὁλοῦ ἀγνῆ
 τινα Φρύγα δαλδρ, καὶ τί-
 ρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ὁλο-
 ζουρ ἴσως ἐχρῶ λέγειν τὸν
 Πηλέως δὲ ἴδρ, τὸν φηλοκιν-
 δωότατον

insuper etiam vita affectator diceret ferendum forte id es-
 set, atque condonandum nonnihil rusticitati: verum ex Pe-
 leo prognatum, & ex omni heroum numero periculorum

ff 3 contem-

Q Va' nam sunt illa,
 Achilles, que tu V-
 llysi iam primūm
 commemorando in mortem
 executus es, at minimè gene-
 rosa, ac Chirone atque Phœ-
 nice, quibus tu aliquando præ-
 sus es præceptoribus, parūm
 digna? Audiui enim magis
 ex te tua futurum tibi vide-
 ri, si vilis agricolæ munus
 obiens, inopi, cui nec victus
 suppetat, locet operā, quā
 vi omnibus vita sanctis doz-
 mineris. Quæ si rudis qui-
 dā plebeius, ex media Phry-
 gia ortus, atque immodicus

Ανώτατον ἦσαν πάντων,
 ταπεινὰ ἔτασεν ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 νοῦσθαι πομπὴν ἀσχυρῆ, καὶ ἰ-
 ναυτιότους πῆς τὰ πτωχὰ μέ-
 να. Οἱ ἐν τῷ βίῳ, ὅς ἐξ ἴσου ἀ-
 κριτῶς ἐν τῇ Φιδίτιδι πολὺ
 θεόνιον βασιλεύει, ἐκὼν πᾶσι
 δεῖν πορ μὲτὰ τ' ἀγαθῆς λόγους
 θάνατον. Αχιλ. ὦ παῖ Νέστο-
 ρε, ἀμὰ τότε ἢ ἄπαρ, ὅτε
 τῶν ἰνταῦθα ἄν, καὶ τὸ βέλ-
 τιον ἐκείνων ὁπότερον κῆ ἀ-
 γνοῶν, τὸ δὲ δὲ σωλῶν ἐκείνο δο-
 ξάειον ποροτίμων τῷ βίῳ.
 καὶ δὲ σωίημι ἤδη, ὡς ἐκείνη
 καὶ ἀναφίλῆς, ἢ καὶ ὅ, τι μά-
 θισι οἱ ἀνὴρ ῥα φησὶ δῖοισσι με-
 τὰ νεκρῶν δὲ ὁμοτιμία, καὶ
 ὅτε τὸ ἰάμ, ὅ ἐκείνο, ὅ Ἀν-
 τίλοχε, ὅτε ἰσχυρὸς πάρισι, ὅ
 ἀμὰ λείμθαι ἀπαρτῶν ἰαὸ τῷ
 αὐτῷ φόβῳ ὁμοιοί, καὶ ἰατ'
 ἔθελον ἀμύλων ἀφ' ἑαυτῶν,
 καὶ ἔτι οἱ τῶν Τρώων νεκροὶ
 Ἰδία.

contemptivem acerrimum,
 in tam abiectam et humi-
 lem de seipso descendere o-
 pinionem, scdum sanè atque
 pudendum imprimis. Deniq̄
 ἦς, quæ in vita strenuè ges-
 feris, equidem haud scio,
 quomodo ista conveniant.
 Nam dum in Phthio re-
 gnare tibi ad senectam dis-
 que licuisset, citra gloriam
 tamen : tu gloriosam oppes-
 cere mortem maluisti, quàm
 potiri regno. ACHIL. At,
 ὁ Nestoris fili, nondum es-
 tiam tū feceram rerū earum
 periculum, et qui cui præ-
 ferrem ignorans, glorio-
 lam hanc infelicem præpo-
 nebam vīa. Atqui serò
 iam tandem intelligo, quàm
 egerim imprudens. Apud
 viuos enim reperies forte,
 qui res benè gestas celebrent
 literarum monumentis : sed
 hic apud manes non video,

quàm frugiferum opus effecerim, ubi vnus est honos om-
 niū. Sed neque vires iam adsunt corporis, Antiloche,
 aut forma. intercederunt omnia : pari rerum statu vi-
 suntur omnia. nullum sapientiæ, aut alterius rei discrimen est. Adde quòd nulli iam ex Trojanorum mortuis
 formā

ἀδίστασι μὲν, ὅτι οἱ τῶν Ἀν-
 χαῶν θεράπωνσι. ἰσηγος
 εἶα δὲ ἀνεύθης, καὶ νεκρὸς ὅς
 μοι ᾄδῃ, ἢ μὴ λακός, ἢ δὲ καὶ ἑ-
 σθλός. ταῦτά μιν ἀνιᾶ, καὶ ἄ-
 χρομαι, ὅτι μὴ θητόω λαῶν.
 Ἀντ. ὁμῶς τί οὐδ' ἄρτις πά-
 ροι, ᾧ Ἀχιλλεύς; ταῦτα γὰρ
 ἔδωξεν ἡ φύσα, πάντας ἀρ-
 θνύσκειν ἅπαντας. ὡς καὶ ἱμ-
 μίσην τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀ-
 νιᾶται τοῖς ἄλλοις ταχέως.
 ἄλλως τὶ ὄρας τ' ἐταίρων, ὅς
 οἱ περὶ σὲ ἴσθη. οἱ δὲ, μετὰ
 μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀρι-
 ξίται πάντως. Φέροι δὲ πα-
 ραμυθίαν καὶ ἡλιοναρία τοῦ
 παραμάτῃ, καὶ τὸ μὴ μό-
 νον αὐτὸν περιουθήσῃ. ὄρας
 τὸν Ἡρακλῆα, καὶ τὸν Μι-
 διάχρον, καὶ ἄλλους θαυμα-
 εὺς ἄνδρας, οἳ δὲ ἄρ, οἶμαι,
 οἰεζαντο ἀνελευθῆρ, εἴ τις αὐ-
 τὸς ἀναπέμψαι θητόωσοντας
 ἀκλήροισι ἢ ἀβίοισι ἀνδράσι.

Αχιλ.

eulem, Meleagrū, & alios plerosque, qui non parum
 multos in admirationem traxere: qui quidem (ni fallor)
 haudquaquam in vitam videntur redituri, si quis eos ad ino-
 pes & victu indigos mittat, ut illis pro mercede seruiant.

ff 4

ACHIL.

formidabilis sum, nemini
 Græcorum venerādur: pro-
 fus omnium de mortuis par-
 existimatio est, siue boni fue-
 rint, siue improbi. Hæc sunt
 quæ me angunt, & miserè
 sollicitant, & ob quæ do-
 leo, quòd non potiùs loco
 operas, & viuo. ANTIL.
 At verò, Achilles, quid agat
 quispiam? quando sic natu-
 rà comparatum est, ut om-
 nes prorsum cogantur ses-
 mel vitam relinquere. quæ
 lex quum in vniuersum
 vlllo modo queat, patienter
 hanc feras oportet. Cæ-
 terùm aspice nos, quotquot
 penes te sumus: denique &
 Ulysses quoque post pusillū
 adueniet: vnde solatum ti-
 bi meriud offerat societas: id
 quod & alijs in rebus ple-
 rumque usu venire solet. Non
 enim solus videris in hæc
 mala coniectus: en tibi Her-

Αχιλ. ἔτοιμὴν μὲν ἢ παρα-
νοισι. ἐμὲ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἢ
μνήμῃ τῶν παρὰ τὸν βίον
αἰῶ. οἶμα δὲ καὶ ὑμῶν ἔ-
καστον. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖς
τε, ταύτῃ χείρους ἐσὶ καὶ ἢ
συχίαν αὐτὸ πάσχοντος Ἀν.
ἦν, ἀν' ἀμάνους, ὦ Ἀχιλλεῦ.
τὸ δὲ ἀναφαιδὲς βυλίχην ὅς
ρῶμῃ. σιωπᾶν γὰρ, καὶ φέ-
ρεν καὶ ἀνιχέουσι δίδοται ἢ
μῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὄφρα μῶρ,
ὡσπερ σὺ τοιαῦτα ἂν.

χόμῃνοι.

gimus, quam sit inutile de ijs rebus verba facere. Silere enim
est: æquo animo suslinere omnia quæ accidunt, datum nobis
est: ne tibi affectu isto similes, ipsi quoque ridiculi omnibus
meritò videamur.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ΑΕΘΥΑ omnibus moriendi conditio, & ut inquit
Horatius lib. Carm. ode 28:

Omnēs una manet nox. lib. 2. ode 3.

Omnēs eodem cogimur: omnium

Versatur vnam. — de Arte poet.

Debemus enim mori nos nos traque —.

Porro quod hic fuit in precio, fit illic nullo denique ho-
nore. Huc accedit illud Horatij ode 28:

Misist senum, ac iuvenum desentur funera: nullum

Saua caput Proserpina fugit.

Dixit

Dixit Proserpinam nullius vnquam caput fugisse, quo-
pinus illud more suo tonderet, aut saltem tondendum
curaret. Existimabant enim antiqui, eos qui morti es-
sent proximi, à Proserpina, mortis ac vitæ arbitra, pri-
mum tonderi, & his quasi primitijs Orco initiari, nec
aliter diem suum obire posse. Id autem ex Euripide, &
Virgilio apertè cognoscere licet. Virg. quidem Dido-
nis difficulter morientis causam hanc adfert:

*Nondum illi flavum Proserpina vertice crinem
Abstulerat, Strygiq; caput damnauerat Orco.*

Addit Poëta Irim Proserpinæ officio fungi. Ac simili-
ter ait Statius initio 2. Sylvarum de Glauca iam iam
perituro.

*Iam complexa manu crinem tenet infera Iuno:
id est, Proserpina. Apud Euripidem Θάνατος, siue mors
introducitur Alcestidis comam secans.*

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

*Aequalem omnium apud inferos esse conditionem, nemi-
nemq; praeservi mortalium: & de Achilles apud
inferos pusillanimitate.*

Ingentem quanquam Pelides Hectora vicit,

Martia cui semper prælia ludus erant.

Non tamen est melior timidus in Ditis auerno:

Nominis est illo gloria parua loco.

QUAE NAM SUNT.] *Propositio per interrogationem ἴδου-
τε μὲν μετὰ παύρησις. Audiui enim.] Ratio ἀξιοκλή.
Quæ si rudis.] Approbatio per comparationem. Verùm
ex Pelco.] ἀπὸ τοῦ ποδοῦ δὲ τὸ ἀσθενεῖς. Ex omni he-
roum numero.] Exornatio ἐπιθετικῶς καὶ ἐπαινον.
At ô Nestoris filii.] ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ. Atqui ferò.]
ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ. Apud viuos enim.] ἡλικίας τοῦ ἀσθεν-
εῖς. Sed neque vires.] Expolitio huius sententia. Ad-
de quod.] ἀξιοκλή. Hæc sunt.] Conclusio querimonie.
At verò Achilles.] τὸ πικρὸν ἔστιν. Quando sic natura*

comparatum est.] *A necessario. Vromnes cogantur.]*
Ab exemplis equalium. Cæterum aspice nos.] παρ' αὐ-
 σι. Non enim solus.] *A communi malo. En tibi Her-*
 culem.] *Gaudium est miseris sociis habere panarum. So-*
 ciorum hæc.] *Concessio. Verum haud scio.]* Correctio.
 Arbitror autem.] *ἀντιλογία. Non equidem.]* καυχ-
 σις. Silere enim.] *Fortis est σωπῆρ, φέρεν &*
αὐχέων τὰ κροτά

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
 Ερμῆ

ΜΕΝΙΡΡΙ ΕΤ
 Mercurij

Erasmo Roterodamo interprete.

ΜΕΝΙΡΡΥΣ.

Π Οὔ δ' οἱ καλοὶ ἄσπερ,
 ἢ αἱ καλοὶ, ὧ Ερμῆ
 ξυγὰ γασὸν μιν ἠγλυ
 ὄντα. Ερ, ὁ σκολὴ μῆρ, ὧ
 Μνήπιε. πῶλὸν κατ' ἐκῆνο
 αὐτὸ ἀπόδραψον, ὡς ἐπὶ τὰ
 ἀξιά, ἔνθα γάκινθ' ὅ τ' ἐῖσι,
 καὶ ὁ Νάρκισσ' ὅ, καὶ Νιρέως,
 καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ Τυρὸ καὶ
 Ελένη καὶ Λέδα, ἢ ὅλων τὰ
 ἀρχαῖα κάλλη πάντα. Μιν.
 ὅσα μόνον ὄρω, καὶ κρανία,
 τῶν σαρκῶν γυννά, ὅμοια
 τὰ πομπά. Ερ. καὶ μὲν ἐ-
 κῆνά ἐῖσι, ἃ πάντων οἱ ποιη-
 τὰ θαυμάζουσι τὰ ὅσα,
 εἶν' ἂν ἴσικας καταφρονῶν.
 mirantur ac celebrant, ossa scilicet quæ tu videris continere.

A T^a ubinam formosi
 illi sunt, ac formosæ,
 Mercuri, ducito me,
 docetisq̄, utpote recens huc
 profectum hospitem. MER.
 Haud mihi licet per ocium,
 Menippe: quin tu isthuc ipsa
 è loco dextrorsum oculos de-
 flecte. Illic ὅ^b Hyacinthus
 est, ὅ Narcissus ille, ὅ Ni-
 reus, ὅ Achilles, ὅ Tyro,
 ὅ Helena, ὅ Leda: breui-
 ter quicquid est veterum for-
 marum. MEN. Equidem
 præter ossa nihil video cal-
 uariasq̄ carnibus renudatas,
 inter quæ omnia nihil sit om-
 nino discriminis. MER. Atqui hæc sunt quæ poëta cuncti

MEN,